

6 Verbo Domini cœli firmati sunt : & spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

7 Congregans sicut in utre aquas maris : ponens in thesauris abyssos.

8 Timeat Dominum omnis terra : ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

9 * Quoniam ipse dixit , & facta sunt : ipse mandavit , & creata sunt.

10 Dominus dissipat consilia gentium : reprobatur autem cogitationes populorum , & reprobatur consilia principum.

11 Consilium autem Domini in æternum manet : cogitationes cordis ejus in generatione & generationem.

12 Beata gens , cujus est Dominus Deus ejus : populus , quem elegit in hæreditatem sibi.

13 De cœlo respexit Dominus : vidit omnes filios hominum.

14 De preparato habitaculo suo respexit super omnes , qui habitant terram.

15 Qui finxit sigillatim corda eorum : qui intelligit omnia opera eorum.

16 Non salvatur rex per multam virtutem : & gigas non salvabitur in multitudine virtutis suæ.

17 Fallax equus ad salutem : in abundantia autem virtutis suæ non salvabitur.

18 Ecce oculi Domini super metuentes eum : & in eis , qui sperant super misericordia ejus.

19 Ut eruat a mortis animas eorum : & alat eos in fame.

20 Anima nostra sustinet Dominum : quoniam adjutor & protector noster est.

21 Quia in eo lætabitur cor nostrum : & in nomine sancto ejus speravimus.

22 Fiat misericordia tua Domine super nos : quemadmodum speravimus in te.

1 Davidi , cum immutavit vultum suum coram Achimelech , & dimisit eum , & abiit.

(1. Reg. 21.) Psalmus XXXIII.

2 **B**enedicam Dominum in omni tempore : semper laus ejus in ore meo.

3 In Domino laudabitur anima mea : audiant mansueti , & lætentur.

4 Magnificate Dominum mecum : & exaltemus nomen ejus in idiplum.

5 Exquisivi Dominum , & exaudivit me : & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

6 Accedite ad eum , & illuminamini : & facies vestræ non confundentur.

7 Iste pauper clamavit , & Dominus exaudivit eum : & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

8 Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum : & eripiet eos.

9 Gustate , & videte , quoniam suavis est Dominus : beatus vir , qui sperat in eo.

10 Timete Dominum omnes sancti ejus : quoniam non est inopia timentibus eum.

11 * Divites egerunt & esurierunt : inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono. ^{Luc. 1. 53.}

12 Venite filii , audite me : timorem Domini docebo vos.

13 * Quis est homo qui vult vitam : diligit dies videre bonos ? ^{1. Pet. 13. 12.}

14 Prohibe linguam tuam a malo : & labia tua ne loquantur dolum.

15 Diverte a malo , & fac bonum : inquire pacem , & persequere eam.

16 Oculi Domini * super justos : & aures ejus in preces eorum. ^{Eccli. 15. 20. Hebr. 4.}

17 Vultus autem Domini super facientes mala : ut perdat de terra memoriam eorum.

18 Clamaverunt justi , & Dominus exaudivit eos : & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

19 Juxta est Dominus iis , qui tribulato sunt corde : & humiles spiritu salvabit.

20 Multas tribulationes justorum : & de omnibus his liberabit eos Dominus.

21 Custodit Dominus omnia ossa eorum : unum ex his non conteretur.

22 Mors peccatorum pessima : & qui oderunt justum delinquent.

23 Redimet Dominus animas fervorum suorum : & non delinquent omnes , qui sperant in eo.

1 Ipsi David. Psalmus XXXIV.

Judica Domine nocentes me, expugna impugnantes me.

2 Apprehende arma & scutum: & exurge in adjutorium mihi.

3 Effunde frameam, & conclude adversus eos, qui persequuntur me: dic animæ meæ: Salus tua ego sum.

* *Infr.*
39. 15.

4 * Confundantur & reveantur, quærentes animam meam.

Avertantur retrorsum, & confundantur cogitantes mihi mala.

5 Fiant tanquam pulvis ante faciem venti: & Angelus Domini coarctans eos.

6 Fiat via illorum tenebræ & lubricum: & Angelus Domini persequens eos.

7 Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: supervacue exprobraverunt animam meam.

8 Veniat illi laqueus, quem ignorat: & captio, quam abscondit, apprehendat eum: & in laqueum cadat in ipsum.

9 Anima autem mea exultabit in Domino: & delectabitur super salutari suo.

10 Omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi?

Eripies inopem de manu fortiorum ejus: egenum & pauperem a diripientibus eum.

11 Surgentes testes iniqui, quæ ignorabam, interrogabant me.

12 Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ.

13 Ego autem cum mihi molesti essent, inducbar cilicio.

Humiliabam in jejuniis animam meam: & oratio mea in sinu meo convertetur.

14 Quasi proximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacebam: quasi lugens & contristatus sic humiliabar.

15 Et adversum me lætati sunt, & conveniunt: congregata sunt super me flagella, & ignoravi.

16 Dissipati sunt, nec compuncti, tentaverunt me,

me, subsannaverunt me subsannatione: frenduerunt super me dentibus suis.

17 Domine quando respicies? restitue animam meam a malignitate eorum, a leonibus ulicam meam.

18 Confitebor tibi in Ecclesia magna, in populo gravi laudabo te.

19 Non supergaudeant mihi, qui adversantur mihi inique: * qui oderunt me gratis & annuntiant oculis.

* *Joann.*
15. 25.

20 Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur: & in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.

21 Et dilataverunt super me os suum: dixerunt: Euge, euge, viderunt oculi nostri.

22 Vidisti Domine, ne files: Domine, ne discedas a me.

23 Exurge & intende iudicio meo: Deus meus, & Dominus meus in causam meam.

24 Judica me secundum justitiam tuam Domine Deus meus, & non supergaudeant mihi.

25 Non dicant in cordibus suis: Euge, euge, animæ nostræ: nec dicant: Devoravimus eum.

26 Erubescant & reveantur simul, qui gratulantur malis meis.

Induantur confusione & reverentia, qui magna loquuntur super me.

27 Exultent & lætentur, qui volunt justitiam meam, & dicant semper: Magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus.

28 Et lingua mea meditabitur justitiam tuam, tota die laudem tuam.

1 In finem, servo Domini ipsi David.
Psalm. XXXV.

2 Dixit injustus ut delinquat in semetipso: non est timor Dei ante oculos ejus.

3 * Quoniam dolose egit in conspectu ejus: ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

* *Supr.*
13. 3.

4 Verba oris ejus iniquitas, & dolus: noluit intelligere ut bene ageret.

5 Iniquitatem meditatus est in cubili suo: afflitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odivit.

6 Domine in cœlo misericordia tua: & veritas tua usque ad nubes.

7 Justitia tua sicut montes Dei: judicia tua abyssi multa.

Homines, & jumenta salvabis Domine:

8 Quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam, Deus.

Filii autem hominum, in tegmine alarum tuarum sperabunt.

9 Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ: & torrente voluptatis tuæ potabis eos.

10 Quoniam apud te est fons vitæ: & in lumine tuo videbimus lumen.

11 Præstende misericordiam tuam scientibus te, & justitiam tuam his, qui recto sunt corde.

12 Non veniat mihi pes superbiæ: & manus peccatoris non moveat me.

13 Ibi ceciderunt, qui operantur iniquitatem: expulsi sunt, nec potuerunt stare.

1 Psalmus ipsi David XXXVI.

NOLI æmulari in malignantibus: neque zelaveris facientes iniquitatem.

2 Quoniam tanquam fœnum velociter arefcunt: & quemadmodum olera herbarum cito decident.

3 Spera in Domino, & fac bonitatem: & inhabita terram, & pascaris in divitiis ejus.

4 Delectare in Domino: & dabit tibi petitiones cordis tui.

5 Revela Domino viam tuam, & spera in eo: & ipse faciet.

6 Et educet quasi lumen justitiam tuam: & judicium tuum tanquam meridiem:

7 Subditus esto Domino, & ora eum. Noli æmulari in eo, qui prosperatur in via sua: in homine faciente injustitias.

8 Define ab ira, & derelinque furorem: noli æmulari, ut maligneris.

9 Quoniam qui malignantur, exterminabuntur: sustinentes autem Dominum, ipsi hæreditabunt terram.

10 Et adhuc pusillum, & non erit peccator: & quæres locum ejus, & non inventes, 11

11 * Manuæti autem hæreditabunt terram: & delectabuntur in multitudine pacis. * Matth. 5. 4.

12 Observabit peccator justum: & stridebit super eum dentibus suis.

13 Dominus autem iridebit eum: quoniam prospicit quod veniet dies ejus.

14 Gladium evaginaverunt peccatores: intenderunt arcum suum,

Ut dejiciant pauperem & inopem: ut trucident rectos corde.

15 Gladius eorum intret in corda ipsorum: & arcus eorum confringatur.

16 Melius est modicum justo, super divitias peccatorum multas.

17 Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem justos Dominus.

18 Novit Dominus dies immaculorum: & hæreditas eorum in æternum erit.

19 Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis saturabuntur:

20 Quia peccatores peribunt.

Inimici vero Domini mox ut honorificati fuerint & exaltati: deficientes quemadmodum fumus deficient.

21 Mutuabitur peccator, & non solvet: justus autem miseretur & tribuet.

22 Quia benedicentes ei hæreditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt.

23 Apud Dominum gressus hominis dirigentur: & viam ejus volet.

24 Cum ceciderit, non collidetur: quia Dominus supponit manum suam:

25 Junior fui, etenim senex: & non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

26 Tota die miseretur & commodat: & semen illius in benedictione erit.

27 Declina a malo, & fac bonum: & inhabita in sæculum sæculi.

28 Quia Dominus amat judicium, & non derelinquet sanctos suos: in æternum conservabuntur.

Injusti punientur: & semen impiorum peribit.

29 Iusti autem hæreditabunt terram : & inhabitabunt in sæculum sæculi super eam.

* *Tyov.*

31. 20.

* *Isai.*

51. 7.

30 * Os iusti meditabitur sapientiam, & lingua ejus loquetur iudicium.

31 * Lex Dei ejus in corde ipsius : & non plantabuntur gressus ejus.

32 Considerat peccator justum : & quærit mortificare eum.

33 Dominus autem non derelinquet eum, in manibus ejus : nec damnabit eum cum judicabitur.

34 Expecta Dominum, & custodi viam ejus : & exaltabit te ut hæreditate capias terram : cum perierint peccatores, videbis.

35 Vidi impium superexaltatum, & elevatum sicut cedros Libani.

36 Et tranfivi, & ecce non erat : quæsi eum, & non est inventus locus ejus.

37 Custodi innocentiam, & vide æquitatem : quoniam sunt reliquæ homini pacifico.

38 Injusti autem disperibunt simul : reliquæ impiorum interibunt.

39 Salus autem justorum a Domino : & protector eorum in tempore tribulationis.

40 Et adjuvabit eos Dominus, & liberabit eos : & eruet eos a peccatoribus, & salvabit eos : quia speraverunt in eo.

1 Psalmus David, in rememorationem de Sabbato. XXXVII.

Supra 6.

2.

2 Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me.

3 Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : & confirmasti super me manum tuam.

4 Non est sanitas in carne mea a facie iræ tuæ : non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

5 Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum : & sicut onus grave gravatæ sunt super me.

6 Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ, a facie insipientiæ meæ.

7 Miser factus sum & curvatus sum usque in finem : tota die contristatus ingrediebar.

8 Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus : & non est sanitas in carne mea.

9 Afflictus sum, & humiliatus sum nimis : rugiebam a gemitu cordis mei.

10 Domine, ante te omne desiderium meum : & gemitus meus a te non est absconditus.

11 Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea : & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

12 Amici mei, & proximi mei adversum me appropinquaverunt, & steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt :

13 Et vim faciebant, qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates : & dolos tota die meditabantur.

14 Ego autem tanquam surdus non audiebam : & sicut mutus non aperiens os suum.

15 Et factus sum sicut homo non audiens : & non habens in ore suo redargutiones.

16 Quoniam in te Domine speravi : tu exaudies me Domine Deus meus.

17 Quia dixi : Nequando supergaudeant mihi inimici mei : & dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

18 Quoniam ego in flagella paratus sum : & dolor meus in conspectu meo semper.

19 Quoniam iniquitatem meam annuntiabo : & cogitabo pro peccato meo.

20 Inimici autem mei vivunt, & confirmati sunt super me : & multiplicati sunt, qui oderunt me inique.

21 Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi : quoniam sequebar bonitatem.

22 Ne derelinquas me Domine Deus meus : ne discesseris a me.

23 Intende in adjutorium meum, Domine Deus salutis meæ.

1 In finem, ipsi Idithum, Canticum David,
Psalmus XXXVIII.

2 **D**ixi: Custodiam vias meas: ut non delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam, cum confisteret peccator adversum me.

3 Obmutui, & humiliatus sum, & filii a bonis: & dolor meus renovatus est.

4 Concaluit cor meum intra me; & in meditatione mea exardescet ignis.

5 Locutus sum in lingua mea: Notum fac mihi, Domine, finem meum,

Et numerum dierum meorum quis est: ut sciam, quid desit mihi.

6 Ecce mensurabiles posuisti dies meos: & substantia mea tanquam nihilum ante te.

Verumtamen uniuersa vanitas, omnis homo vivens.

7 Verumtamen in imagine pertransit homo: sed & frustra conturbatur.

Theaurizat: & ignorat, cui congregabit ea.

8 Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? & substantia mea apud te est.

9 Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.

10 Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu fecisti:

11 Amove a me plagas tuas.

12 A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus, propter iniquitatem corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: verumtamen vane conturbatur omnis homo.

13 Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem meam: auribus percipe lacrymas meas.

Ne sileas: quoniam advena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei.

14 Remitte mihi, ut refrigerer priusquam abeam, & amplius non ero.

1 In finem, Psalmus ipsi David XXXIX.

2 **E**xpectans expectavi Dominum, & intendit mihi.

3 Et

3 Et exaudivit preces meas: & eduxit me de lacu miseræ, & de luto fæcis.

Et statuit super petram pedes meos: & direxit gressus meos.

4 Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro.

Videbunt multi & timebunt: & sperabunt in Domino.

5 Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus: & non respexit in vanitates & insanias fallas.

6 Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi & locutus sum: multiplicati sunt super numerum.

7 * Sacrificium & oblationem nolui: aures ^{Hebr.} autem perfecisti mihi. _{10. 5.}

Holocautum & pro peccato non postulasti.

8 Tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me,

9 Ut facerem voluntatem tuam: Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

10 Annuntiavi justitiam tuam in Ecclesia magna, ecce labia mea non prohibebo: Domine tu fecisti.

11 Justitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam, & salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam a concilio multo.

12 Tu autem Domine, ne longe facias miserationes tuas a me: misericordia tua & veritas tua semper susceperunt me.

13 Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: comprehenderunt me iniquitates, meæ, & non potui, ut viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei: & cor meum dereliquit me.

14 Complaceat tibi Domine, ut eruas me: Domine, ad adjuvandum me respice.

15 * Confundantur & reveantur simul, qui ^{69. 2.} ^{Supra} _{34. 4.} querunt animam meam, ut auferant eam.

Convertantur retrorsum, & reveantur, qui volunt mihi mala.

P 2

16

16 Ferant confestim confusionem suam, qui dicunt mihi: Euge, euge.

17 Exultent & latentur super te omnes querentes te: & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

18 Ego autem mendicus sum, & pauper: Dominus sollicitus est mei.

Adjutor meus, & protector meus tu es: Deus meus ne tardaveris.

1 In finem, Psalmus ipsi David XL.

2 **B**Eatus qui intelligit super egenum & pauperem: in die mala liberabit eum Dominus.

3 Dominus conservet eum, & vivificet eum, & beatum faciat eum in terra: & non tradat eum in animam inimicorum ejus.

4 Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: universam stratum ejus veritatem in infirmitate ejus.

5 Ego dixi: Domine miserere mei: sana animam meam, quia peccavi tibi.

6 Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, & peribit nomen ejus?

7 Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, cor ejus congregavit iniquitatem sibi. Egrediebatur foras, & loquebatur

8 In idiplum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: adversum me cogitabant mala mihi.

9 Verbum iniquum constituerunt adversum me. Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

10 * Etenim homo pacis meæ, in quo speravi: qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

11 Tu autem, Domine, miserere mei, & rescita me, & retribuam eis.

12 In hoc cognovi, quoniam voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

13 Me autem propter innocentiam suscepisti: & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

14 Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, & usque in sæculum: fiat, fiat.

1 In

1 In finem, Intellectus filiis Core. Psal. XLI.

2 **Q**uemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus.

3 Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: quando veniam & apparebo ante faciem Dei?

4 Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

5 Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, & confessionis: sonus epulantis.

6 Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei,

7 Et Deus meus.

Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Jordanis: & Hermonim a monte modico,

8 Abyssus abyssum invocat, in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui super me transferunt.

9 In die mandavit Dominus misericordiam suam: & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ,

10 Dicam Deo: Susceptor meus es,

Quare oblitus es mei? & quare contristatus incedo, dum affigit me inimicus?

11 Dum confringuntur ossa mea, exprobraverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

12 Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

1 Psalmus David XLII.

Judica me Deus, & discerne causam meam de

P 3

gen-

gente non sancta, ab homine iniquo & doloso erue me.

2 Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

3 Emitte lucem tuam & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

4 Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus:

5 Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

1 In finem, filiis Core ad intellectum.
Psalmus XLIII.

2 **D**eus auribus nostris audivimus: patres nostri annuntiaverunt nobis

Opus, quod operatus es in diebus eorum: & in diebus antiquis.

3 Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos: afflixisti populos, & expulisti eos:

4 Nec enim in gladio tuo possederunt terram, & brachium eorum non salvavit eos:

Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis.

5 Tu es ipse rex meus & Deus meus: qui mandas salutes Jacob.

6 In te inimicos nostros ventilabimus cornu, & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

7 Non enim in arcu meo sperabo: & gladius meus non salvabit me.

8 Salvasti enim nos de affligentibus nos: & odientes nos confundisti.

9 In Deo laudabimur tota die: & in nomine tuo confitebimur in saeculum.

10 Nunc autem repulisti & confundisti nos: & non egredieris Deus in virtutibus nostris.

11 Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros: & qui oderunt nos, diripiebant sibi.

12 Dediti nos tanquam oves escaram: & in gentibus disperdisti nos.

13 Vendidisti populum tuum sine pretio: & non fuit multitudo in commutationibus eorum.

14 Possuisti nos opprobrium vicinis nostris, subannationem & derisum his, qui sunt in circuitu nostro.

15 Possuisti nos in similitudinem Gentibus: commotionem capitis in populis.

16 Tota die verecundia mea contra me est, & confusio faciei meae cooperuit me.

17 A voce exprobrantis, & obloquentis: a facie inimici, & persequentis.

18 Hæc omnia venerunt super nos, nec obliti sumus te: & inique non egimus in testamento tuo.

19 Et non recessit retro cor nostrum: & declinasti semitas nostras a via tua:

20 Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, & cooperuit nos umbra mortis.

21 Si obliti sumus nomen Dei nostri, & si expandimus manus nostras ad Deum alienum:

22 Nonne Deus requiret ista? ipse enim novit abscondita cordis.

* Quoniam propter te mortificamur [tota die: estimati sumus sicut oves occisionis. Rom. 8. 36.]

23 Exurge, quare obdormis Domine? exurge, & ne repellas in finem.

24 Quare faciem tuam avertis, oblivisceris inopiæ nostræ & tribulationis nostræ?

25 Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra: conglutinatus est in terra venter noster.

26 Exurge Domine, adjuva nos: & redime nos propter nomen tuum.

1 In finem, pro iis, qui commutabuntur, filiis Core, ad intellectum, Canticum pro dilecto, Psalmus XLIV.

2 **E**ructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi:

Lingua mea calamus scribæ, velociter scribentis.

3 Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in æternum.

4 Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime,

5 Specie tua & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna,

Propter veritatem & mansuetudinem, & justitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua.

6 Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, in corda inimicorum regis.

* Hebr.
3. 2.

7 * Sedes tua Deus in sæculum sæculi: virga directionis virga regni tui.

8 Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus tuus oleo lætitiæ præ confortibus tuis.

9 Myrrha, & gutta, & castia a vestimentis tuis, a domibus eburneis: ex quibus delectaverunt te

10 Filiæ regum in honore tuo.

Affisit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate.

11 Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: & obliviscere populum tuum, & domum patris tui.

12 Et concupisceat rex decorem tuum: quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

13 Et filiæ Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis.

14 Omnis gloria ejus filiæ regis ab intus, in simbris aureis

15 Circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam: proximæ ejus afferentur tibi.

16 Afferentur in lætitiâ & exultatione: adducentur in templum regis.

17 Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: constitues eos principes super omnem terram.

18 Memores erunt nominis tui in omni generatione & generationem.

Propterea populi constabunt tibi in æternum: & in sæculum sæculi.

1 In finem filii Core pro arcanis. Psalm. XLV.

2 Deus noster refugium, & virtus: adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos
aimis.

3 Propterea non timebimus, dum turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris.

4 Sonuerunt & turbatæ sunt aquæ eorum: conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

5 Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

6 Deus in medio ejus, non commovebitur: adjuvabit eam Deus mane diluculo.

7 Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna: dedit vocem suam, mota est terra.

8 Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Jacob.

9 Venite, & videte opera Domini, quæ profuit prodigia super terram:

10 Auferens bella usque ad finem terræ. Arcum conteret, & confringet arma: & scuta comburent igni:

11 Vacate, & videte, quoniam ego sum Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

12 Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Jacob.

1 In finem, pro filiis Core Psalmus XLVI.

2 Omnes Gentes plaudite manibus: jubilate Deo in voce exultationis.

3 Quoniam Dominus excelsus, terribilis: Rex magnus super omnem terram.

4 Subjecit populos nobis, & gentes sub pedibus nostris.

5 Elegit nobis hæreditatem suam, speciem Jacob, quam dilexit.

6 * Ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce tubæ. ^{2. Reg. 6. 15.}

7 Psallite Deo nostro, psallite: psallite Regi nostro, psallite.

8 Quoniam Rex omnis terræ Deus: psallite sapienter.

9 Regnabit Deus super Gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam.

10 Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: quoniam dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

- 1 Psalmus Cantici filii Core secunda Sab-
bati, XLVII.
- 2 **M**agnus Dominus, & laudabilis nimis in
civitate Dei nostri, in monte sancto
ejus.
- 3 Fundatur exultatione universæ terræ mons
Sion, latera Aquilonis, civitas Regis magni.
- 4 Deus in domibus ejus cognoscetur, cum sus-
cipiet eam.
- 5 Quoniam ecce reges terræ congregati sunt:
convenerunt in unum.
- 6 Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati
sunt, commoti sunt:
- 7 Tremor apprehendit eos.
Ibi dolores ut parturientis,
- 8 In spiritu vehementi conteres naves Tharsis.
- 9 Sicut audivimus, sic vidimus in civitate
Domini virtutum, in civitate Dei nostri: Deus
fundavit eam in æternum.
- 10 Suscepimus, Deus, misericordiam tuam, in
medio templi tui.
- 11 Secundum nomen tuum Deus, sic & laus
tua in fines terræ: justitia plena est dextera tua.
- 12 Læterur mons Sion, & exultent filie Ju-
da, propter judicia tua Domine.
- 13 Circumdate Sion, & complectimini eam:
narrate in turribus ejus.
- 14 Ponite corda vestra in virtute ejus: & di-
stribuite domos ejus, ut enarretis in progenie
altera.
- 15 Quoniam hic est Deus, Deus noster in æter-
num, & in sæculum sæculi: ipse reget nos in
sæcula.

1 In finem, filiis Core Psalmus XLVIII.

- 2 **A**udite hæc omnes Gentes: auribus per-
cipite omnes, qui habitatis orbem:
- 3 Quique terrigenæ, & filii hominum: simul
in unum dives & pauper.
- 4 Os meum loquetur sapientiam: & medita-
tio cordis mei prudentiam.
- 5 * Inclinao in parabolam aurem meam:
aperiam in psalterio propositionem meam.

6 Cur

* Psal.
77. 2.
Matth. 13.
35.

- 6 Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei
mei circumdabit me:
- 7 Qui confidunt in virtute sua: & in multitu-
dine divitiarum suarum gloriantur.
- 8 Frater non redimit, redimet homo: non
dabit Deo placationem suam.
- 9 Et pretium redemptionis animæ suæ: & la-
borabit in æternum,
- 10 Et vivet adhuc in finem.
- 11 Non videbit interitum, cum viderit sa-
pientes morientes: simul insipiens, & stultus
peribunt,
Et relinquent alienis divitias suas:
- 12 Et sepulchra eorum domus illorum in
æternum.
- Tabernacula eorum in progenie, & progenie:
vocaverunt nomina sua in terris suis.
- 13 Et homo, cum in honore esset, non in-
tellexit: comparatus est jumentis insipientibus,
& similis factus est illis.
- 14 Hæc via illorum scandalum ipsis: & postea
in ore suo complacebunt.
- 15 Sicut oves in inferno positi sunt: mors
depascet eos.
Et dominabuntur eorum justii in matutino: &
auxilium eorum veterascet in inferno a gloria
eorum.
- 16 Verumtamen Deus redimet animam meam
de manu inferi, cum acceperit me.
- 17 Ne timueris, cum dives factus fuerit homo:
& cum multiplicata fuerit gloria domus ejus.
- 18 Quoniam cum interierit, non fumet omnia:
neque descendet cum eo gloria ejus.
- 19 Quia anima ejus in vita ipsius benedic-
tur: confitebitur tibi, cum benefeceris ei.
- 20 Introibit usque in progenies patrum suo-
rum: & usque in æternum non videbit lumen.
- 21 Homo, cum in honore esset, non intellexit:
comparatus est jumentis insipientibus, &
similis factus est illis.
- 1 Psalmus Asaph. XLIX.
- D**eus deorum Dominus locutus est: & voca-
vit terram, 4

A solis ortu usque ad occasum:

2 Ex Sion species decoris ejus.

3 Deus manifeste veniet: Deus noster & non filebit.

Ignis in conspectu ejus exardescet; & in circuitu ejus tempestas valida.

4 Advocavit cælum desursum: & terram discernere populum suum.

5 Congregate illi sanctos ejus: qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

6 Et annuntiabunt cæli justitiam ejus: quoniam Deus judex est.

7 Audi populus meus, & loquar: Israel, & testificabor tibi: Deus Deus tuus ego sum.

8 Non in sacrificiis tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

9 Non accipiam de domo tua vitulos: neque de gregibus tuis hircos.

10 Quoniam meæ sunt omnes feræ sylvarum, jumenta in montibus & boves.

11 Cognovi omnia volatilia cæli: & pulchritudo agri mecum est.

12 Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terræ, & plenitudo ejus.

13 Numquid manducabo carnes taurorum? aut sanguinem hircorum potabo?

14 Immola Deo sacrificium laudis: & redde altissimo vota tua.

15 Et invoca me in die tribulationis: eruam te, & honorificabis me.

16 Peccatori autem dixit Deus: Quare tu enarras justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum?

17 Tu vero odisti disciplinam: & projecisti sermones meos retrorsum:

18 Si videbas furem, currebas cum eo; & cum adulteris portionem tuam ponebas.

19 Os tuum abundavit malitia: & lingua tua concinnabat dolos.

20 Sedens adversus fratrem tuum loquebaris, & adversus filium matris tuæ ponebas scandalum:

21 Hæc fecisti, & tacui.

Existimasti inique quod ero tui similis: arguam te, & statuam contra faciem tuam.

22 Inteligite hæc, qui obliviscimini Deum: nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

23 Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

1 In finem, Psalmus David,

2 Cum venit ad eum Nathan Propheta quando intravit ad Bethsabee.

(2. Reg. 12.) Psalmus L.

3 **M**iserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

4 Amplius lava me ab iniquitate mea: & a peccato meo munda me.

5 Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatum meum contra me est semper.

6 Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas * Rom. 3. 4. cum judicaris.

7 Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: & in peccatis concepit me mater mea,

8 Ecce enim veritatem dilexisti: incerta, & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

9 * Asperges me hyssopo, & mundabor: lavabis me, & super nivem dealbabor. * Lev. 14. Num. 19.

10 Auditui meo dabis gaudium & lætitiā: & exultabunt ossa humiliata.

11 Averte faciem tuam a peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

12 Cor mundum crea in me Deus: & spiritum rectum innova in visceribus meis.

13 Ne projicias me a facie tua: & spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

14 Redde mihi lætitiā salutaris tui: & spiritu principali confirma me.

15 Docebo iniquos vias tuas, & impii ad te convertentur.

16 Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutaris meæ, & exultabit lingua mea justitiam tuam.

17 Domine, labia mea aperies: & os meum annuntiabit laudem tuam.

18 Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: holocaustis non delectaberis. 19

19 Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum, & humiliatum Deus non despicias.

20 Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion, ut ædificentur muri Jerusalem.

21 Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

1 In finem, Intellectus David,

2 Cum venit Doeg Idumæus, & nuntiavit Sauli: Venit David in domum Achimelech.

(1. Reg. 22. 9.) Psalmus LI.

3 **Q**uid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate?

4 Tota die iniustitiam cogitavit lingua tua: sicut novacula acuta fecisti dolum.

5 Dillexisti malitiam super benignitatem: iniquitatem magis, quam loqui æquitatem.

6 Dillexisti omnia verba præcipationis, lingua dolosa.

7 Propterea Deus destruet te in finem, evellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo: & radicem tuam de terra viventium.

8 Videbunt iusti, & timebunt, & super eum ridebunt, & dicent:

9 Ecce homo, qui non posuit Deum adjutorem suum:

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum: & prævaluit in vanitate sua.

10 Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, speravi in misericordia Dei in æternum: & in sæculum sæculi.

11 Confitebor tibi in sæculum quia fecisti: & expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

1 In finem, pro Maelch intelligentiæ David, Psalmus LII.

* 17. 1.

Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus, corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.

* 17. 2.

3 Deus de cælo prospexit super filios hominum: ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

4 * Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est, qui faciat bonum, non est usque ad unum. ^{* Rom. 3. 12.}

5 Nonne scient omnes, qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam ut cibum panis?

6 Deum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum, qui hominibus placent: confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

7 Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, & lætabitur Israel.

1 In finem, In carminibus intellectus David.

2 Cum venissent Ziphæi, & dixissent ad Saul: Nonne David absconditus est apud nos?

(1. Reg. 23. 19. & 26. 1.) Psalmus LIII.

3 **D**eus in nomine tuo salvum me fac: & in virtute tua judica me.

4 Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.

5 Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, & fortes quæsierunt animam meam: & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

6 Ecce enim Deus adjuvat me: & Dominus susceptor est animæ meæ.

7 Averte mala inimicis meis: & in veritate tua disperse illos.

8 Voluntarie sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est:

9 Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: & super inimicos meos depexit oculus meus.

1 In finem, In carminibus intellectus David. Psalmus LIV.

2 **E**xaudi, Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam:

3 Intende mihi, & exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione meâ: & conturbatus sum

4 A voce inimici, & tribulatione peccatoris.

Quo-

Quoniam declinaverunt in me iniquitates: & in ira molesti erant mihi.

5 Cor meum conturbatum est in me: & formido mortis cecidit super me.

6 Timor & tremor venerunt super me: & contexerunt me tenebræ:

7 Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam?

8 Ecce elongavi fugiens: & mansi in solitudine.

9 Expectabam eum, qui salvum me fecit a pusillanimitate spiritus, & tempestate.

10 Præcipita Domine, divide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem in civitate.

11 Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas: & labor in medio ejus,

12 Et injustitia.

Et non defecit de plateis ejus usura, & dolus.

13 Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique.

Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.

14 Tu vero homo unanims: dux meus, & notus meus,

15 Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo Dei ambulavimus cum consensu.

16 Veniat mors super illos: & descendant in infernum viventes:

Quoniam nequitie in habitaculis eorum: in medio eorum.

17 Ego autem ad Deum clamavi: & Dominus salvabit me.

18 Vespere, & mane, & meridie narrabo & annuntiabo: & exaudiet vocem meam.

19 Redimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum.

20 Exaudiet Deus, & humiliabit illos, qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio, & non timerunt Deum:

21 Extendit manum suam in retribuendo.

Con-

Contaminaverunt testamentum ejus,

22 Divisi sunt ab ira vultus ejus: & appropinquavit cor illius.

Molliti sunt sermones ejus super oleum: & ipsi sunt jacula.

23 * Jacta super Dominum curam tuam, & * Matth. ipse te enutriet: non dabit in æternum fluctuationem justo. 6. 25. Luc. 12. 22.

24 Tu vero Deus, deduces eos, in puteum interitus. 1. Petr. 5. 7.

Viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te Domine.

1 In finem, pro populo, qui a Sanctis longe factus est, David in tituli inscriptionem, cum tenuerunt eum Allophylus in Geth.

(1. Reg. 21. 12.) Psalmus LV.

2 **M**iserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo: tota die impugnans tribulavit me.

3 Conculcaverunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes adversum me.

4 Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.

5 In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: non timebo quid faciat mihi caro.

6 Tota die verba mea execrabantur: adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.

7 Inhabitabunt & abscondent: ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam,

8 Pro nihilo salvos facies illos: in ira populos confringes.

9 Deus, vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo,

Sicut & in promissione tua;

10 Tunc convertentur inimici mei retrorsum.

11 In quacumque die invocavero te: ecce cognovi, quoniam Deus meus es.

12 In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: in Deo speravi: non timebo, quid faciat mihi homo.

Tom. III.

Q

12

12 In me sunt Deus vota tua, quæ reddam, laudationes tibi.

13 Quoniam eripuisti animam meam de morte, & pedes meos de lapsu: ut placeam coram Deo in lumine viventium.

1 In finem, Ne disperdas, David in tituli inscriptionem, cum fugeret a facie Saul in speluncam. (2. Reg. 22. 1. & 24. 4.)
Psalmus LVI.

2 **M**iserere mei Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.

3 Clamabo ad Deum altissimum: Deum, qui benefecit mihi.

4 Misit de cælo, & liberavit me: dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam,

5 Et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma & sagittæ: & lingua eorum gladius acutus.

6 Exaltare super cælos Deus: & in omnem terram gloria tua.

7 Laqueum paraverunt pedibus meis: & incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: & inciderunt in eam.

8 Paratum cor meum Deus, paratum cor meum, cantabo, & psalmum dicam.

9 Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara: exurgam diluculo.

10 Confitebor tibi in populis Domine: & psalmum dicam tibi in gentibus:

11 Quoniam magnificata est usque ad cælos misericordia tua, & usque ad nubes veritas tua.

12 Exaltare super cælos Deus: & super omnem terram gloria tua.

1 In finem, Ne disperdas, David in tituli inscriptionem. Psalmus LVII.

2 **S**I vere utique justitiam loquimini, recta judicate filii hominum.

3 Etenim in corde iniquitates operamini: in terra injustitias manus vestræ concinnant.

4 Alienati sunt peccatores a vulva, erraverunt ab utero: locuti sunt falsa.

5 Furor illis secundum similitudinem serpentis: sicut aspidis furdæ, & obturant aures suas.

6 Quæ non exaudiet vocem incantantium: & venefici incantantis sapienter.

7 Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet Dominus.

8 Ad nihilum devenient tanquam aqua decurrens: intendit arcum suum, donec infirmentur.

9 Sicut cera, quæ fluit, auferentur: supercecidit ignis, & non viderunt solem.

10 Priusquam intelligerent spinæ vestræ rhæmnum: sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

11 Lætabitur justus, cum viderit vindictam: manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

12 Et dicet homo: Si utique est fructus iusto: utique est Deus iudicans eos in terra.

1 In finem, Ne disperdas, David in tituli inscriptionem, quando misit Saul, & custodivit domum ejus, ut eum interficeret.

(1. Reg. 19. 11.) Psalmus LVIII.

2 **E**Ripe me de inimicis meis Deus meus: & ab insurgentibus in me libera me.

3 Eripe me de operantibus iniquitatem: & de viris sanguinum salva me.

4 Quia ecce ceperunt animam meam: irruerunt in me fortes.

5 Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine: sine iniquitate cucurri, & direxi.

6 Exurge in occursum meum, & vide: & tu Domine Deus virtutum, Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes gentes: non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

7 Convertentur ad vesperam: & famem patientur ut canes, & circuibunt civitatem.

8 Ecce loquentur in ore suo, & gladius in labiis eorum: quoniam quis audivit?

9 Et tu Domine deridebis eos : ad nihilum deduces omnes gentes.

10 Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es :

11 Deus meus, misericordia ejus præveniet me.

12 Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos : nequando obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua : & depone eos protector meus Domine :

13 Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum : & comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur

14 In consummatione : in ira consummationis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob : & finium terræ.

15 Convertentur ad vesperam, & famem patientur ut canes : & circuibunt civitatem.

16 Ipsi dispergentur ad manducandum : si vero non fuerint saturati, & murmurabunt.

17 Ego autem cantabo fortitudinem tuam : & exultabo mane misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus, & refugium meum, in die tribulationis meæ.

18 Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es : Deus meus misericordia mea.

1 In finem, Pro his, qui immutabuntur, in tituli inscriptionem ipsi David in doctrinam.

2 Cum succendit Mesopotamiam Syriæ, & Sobal, & convertit Joab, & percussit Idumæam in valle Salinarum duodecim millia. (2. Reg. 8. 1. & 10. 7. & 1. Par. 18. 1.) Psal. LIX.

3 Deus repulisti nos, & destruxisti nos : iratus es, & misertus es nobis.

4 Commovisti terram, & conturbasti eam : sana contritiones ejus, quia commota est.

5 Ostendisti populo tuo dura : potasti nos vi- no compunctionis.

6 Dedisti metuentibus te significationem : ut fugiant a facie arcus :

Ut liberentur dilecti tui :

7 Sal-

7 Salvum fac dextera tua, & exaudi me.

8 Deus locutus est in sancto suo : lætabor, & partabor Sichimam : & convallem tabernaculorum metibor.

9 Meus est Galaad, & meus est Manasses : & Ephraim fortitudo capitis mei.

Juda rex meus :

10 Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calcamentum meum : mihi alienigenæ subditi sunt.

11 Quis deducet me in civitatem munitam ? quis deducet me usque in Idumæam ?

12 Nonne tu Deus, qui repulisti nos ? & non egredieris Deus in virtutibus nostris ?

13 Da nobis auxilium de tribulatione : quia vana salus hominis.

14 In Deo faciemus virtutem : & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

1 In finem, in hymnis David Psal. LX.

2 **E**Xaudi Deus deprecationem meam : intende orationi meæ.

3 A finibus terræ ad te clamavi, dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me,

4 Quia factus es spes mea : turris fortitudinis a facie inimici.

5 Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula, protegar in velamento alarum tuarum.

6 Quoniam tu Deus meus, exaudisti orationem meam : dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

7 Dies super dies regis adjicies : annos ejus usque in diem generationis & generationis.

8 Permanet in æternum in conspectu Dei : misericordiam & veritatem ejus quis requiret ?

9 Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi : ut reddam vota mea de die in diem.

1 In finem, Pro Idithum, Psalm. David LXI.

2 **N**onne Deo subjecta erit anima mea ? ab ipso enim salutare meum.

Q 3

3 Nam

2 Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus: susceptor meus, non movebor amplius.

4 Quousque irruitis in hominem? interficitis universi vos, tanquam parieti inclinato, & mœriæ depulsæ?

5 Verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere, cucurri in fidi: ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant.

6 Verumtamen Deo subiecta esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea.

7 Quia ipse Deus meus, & salvator meus: adjutor meus, non emigrabo.

8 In Deo salutare meum, & gloria mea; Deus auxilii mei, & spes mea in Deo est.

9 Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: Deus adjutor noster in æternum.

10 Verumtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in stateris; ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

11 Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: divitiæ si affluant, nolite cor apponere.

12 Semel locutus est Deus, duo hæc audivi, quia potestas Dei est,

13 Et tibi Domine misericordia: * quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

1 Psalmus David, Cum esset in deserto Idumææ. (1. Reg. 22. 5.) LXII.

2 Deus Deus meus, ad te de luce vigilo, Sitivit in te anima mea, quam multipliciter tibi caro mea.

3 In terra deserta, & in via, & in aquosa: sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.

4 Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.

5 Sic benedicam te in vita mea: & in nomine tuo levabo manus meas.

6 Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: & labiis exultationis laudabit os meum.

7 Si memor fui tui super fratrum meum, in matutinis meditabor in te: 8

* Matth.
16. 27.
Rom. 2. 6.
1. Cor. 3.
8.
Gal. 6. 5.

8 Quia fuisti adjutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, 9 Adhæsit anima mea post te; me suscepit dextera tua.

10 Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ:

11 Tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

12 Rex vero lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua.

1 In finem, Psalmus David LXIII.

2 **E**Xaudi Deus orationem meam, cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam.

3 Protexisti me a conventu malignantium: a multitudine operantium iniquitatem.

4 Quia exaceruerunt ut gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram,

5 Ut sagittent in occultis immaculatum.

6 Subito sagittabunt eum, & non timebunt: firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos; dixerunt: Quis videbit eos?

7 Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutatio.

Accedet homo ad cor altum:

8 Et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum:

9 Et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos:

10 Et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: & facta ejus intellexerunt.

11 Lætabitur justus in Domino, & sperabit in eo, & laudabuntur omnes recti corde.

1 In finem, Psalmus David, Canticum Jeremiæ, & Ezechielis populo transmirationis, cum inciperent exire. LXIV.

2 **T**E decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddetur votum in Jerusalem.